

F. t. l. vedr. dagpenge ved sygdom eller fødsel

*Bemærkninger til lovforslaget**Almindelige bemærkninger*

Lov nr. 262 af 7. juni 1972 om dagpenge ved sygdom eller fødsel (Folketingstidende 1971-72, sp. 3653, 4599, 6643 og 6887; tillæg A, sp. 7297; tillæg B, sp. 2509 og 2753; tillæg C, sp. 737) er senest ændret ved lov nr. 872 af 23. december 1987 og lov nr. 165 af 23. marts 1988. Loven er bekendtgjort ved lovbe- kendtgørelse nr. 949 af 23. december 1986.

Efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel ydes dagpenge som erstatning for tab af indtægt under uarbejdsdygtighed på grund af sygdom, herunder tilskadekomst og fødsel.

Reglerne bygger således på det princip, at dagpen- ge skal træde i stedet for et indtægtstab.

Der ydes derfor principielt ikke gennem dagpenge- systemet bidrag til den syges underhold, som ikke vil kunne dækkes af den indtægt, der er mistet ved syg- dommen.

Tilsvarende ydes der ikke dagpenge, hvis der ikke kan konstateres et indtægtstab, eller hvis tabet er gan- ske lille. En selvstændig, hvis virksomhed har givet eller fortsat giver underskud – eller måske et ganske ringe overskud – har derfor ikke mulighed for at få dagpenge.

I betænkning nr. 1103 af april 1987 fra Udvalget om de mindre selvstændige erhvervsdrivende og den sociale lovgivning – hvor også de selvstændiges orga- nisationer var repræsenteret – er bl.a. nævnt, at en selvstændigs indtægter f.eks. på grund af konjunktur- svingninger, øgede forpligtelser i medfør af lovgiv- ningen m.v. ofte svinger mere end en lønmodtagers, og at dette kan indebære, at de udbetalte dagpenge ikke svarer til de reelle udgifter ved sygdommen.

Tilsvarende er nævnt, at de uregelmæssige ind- tægtsforhold også bevirker, at den skønsmæssige ind- tægtsfastsættelse sjældnere finder anvendelse for selvstændige end for lønmodtagere.

Den overvejende opfattelse i udvalget var, at ind- førelse af en eventuel minimumsydelse ville kunne afhjælpe de problemer, der i en overgangsperiode kan opstå i forbindelse med sygdom, og at en sådan ydelse ikke alene burde dække det konkrete indtægt-

stab, men også øvrige udgifter i forbindelse med en videreførelse af virksomheden.

Forslaget indebærer, at selvstændige, som er til- meldt den frivillige sikring efter § 28 i kapitel 11, og som igennem en periode har haft en så ringe indtægt, at de efter de gældende regler ikke har ret til syge- og barseldagpenge, fremover vil kunne få en minimum- sydelse, i tilfælde af barsel og sygdom, der svarer til $\frac{2}{3}$ af det i lovens § 24, stk. 3, fastsatte højeste dagpenge- beløb, som p.t. udgør 2.339 kr. om ugen.

Forslaget udelukker ikke, at den sikrede kan opnå en højere dagpengesats, når den erhvervsindtægt, der ligger til grund for beregningen, berettiger hertil.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Forslaget om en minimumsydelse på $\frac{2}{3}$ af dagpen- genes højeste beløb skønnes ikke at medføre conse- kvenser af betydning for den kommunale administra- tion.

Merudgifterne for det offentlige ved at indføre den foreslåede minimumsydelse vil afhænge af, i hvor høj grad antallet af forsikrede selvstændige vil stige som følge af muligheden for – uafhængigt af indtægt – at kunne få en minimumsydelse. Antages det, at antallet af forsikrede forøges med 10 pct., vil der være tale om en årlig merindtægt for det offentlige på 2 mio. kr., bestående af en statslig nettobesparelse som følge af de forhøjede forsikringsbidrag på 16 mio. kr. og en kommunal merudgift til dagpenge på 14 mio. kr. De økonomiske konsekvenser har endnu ikke været for- handlet med kommunerne.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1**Til nr. 1-3*

Der henvises til de almindelige bemærkninger, hvorefter personer med dagpengegivende anden er- hvervsindtægt end lønindtægt, der har tegnet en fri- villig sikring efter § 28 i kapitel 11, altid vil være be- rettiget til en minimumsydelse på $\frac{2}{3}$ af dagpengemak- simum. Dette gælder således både i de første 3 uger,